

Posudek diplomové práce Hany Růžičkové „Rovné příležitosti ve vybraných Strukturálních fondech EU“

Ve své diplomové práci, která se rodila těžce a dlouho, se Hana Šíchová zaměřuje na praktickou aplikaci genderových principů v rámci projektů financovaných z Evropských strukturálních fondů. V českém kontextu jde o málo probádanou oblast, ačkoliv v těchto projektech protékají nemalé finanční prostředky a není vůbec jasné, zda jsou při jejich realizaci vůbec dodržovány elementární principy, ke kterým se Evropská unie hlásí, jako je genderový mainstreaming či obecně prosazování genderové rovnosti. Téma práce tedy považuji za aktuální a vhodné.

Pokud jde o samotný text, je přehledně strukturován a po formální stránce se jej podařilo posunout na dobrou úroveň, ačkoliv stále nacházím nepřesnosti jako jsou chybějící stránky u citací (str. 17) či interpunkci (str. 54). Úvod přehledně představuje téma práce a v teoretické části se autorka zaměřila na témata relevantní jejímu výzkumu. Tato část dokumentuje, že se v problematice ESF dostatečně orientuje, což by však nemělo být nic překvapivého u někoho, kdo se jí věnoval profesně. Nicméně, i přes opakované revize zůstávají v práci některé neobratné formulace a kostrbaté odstavce. Příkladem budiž první odstavec podkapitoly 2.1 Rovné příležitosti vs. genderová rovnost, který začíná naprosto nesrozumitelně a spojuje několik různých témat, která by měla být rozdělena do více odstavců.

Jsem také trochu nespokojen z toho, jak moc autorka spoléhala na svého školitele pokud jde o definici genderu a některých dalších klíčových konceptů jako je genderová rovnost. Přeci jen se nepovažuji za nějakou teoretickou autoritu a preferoval bych, kdyby autorka čerpala z původních textů, která obvykle cituji.

U teoretické části mi chybí nějaké zakončení. Autorka prostě končí podkapitolou 2.5. Strukturální fondy EU a teorie Nancy Fraser a nenabízí čtenáři přechod k další části.

V empirické části je nejprve nabídnuta diskuze metodologie a vymezení vlastní pozice, což je v souladu s požadavky tradice feministických výzkumů. Pokud jde o metodologii, není mi jasné, proč přebírat Dismanova tvrzení, že „cíl kvalitativního výzkumu je definován jako porozumění pozorované realitě“ (str. 52)? To je asi obecný cíl všech výzkumů a jde tedy o zbytečnou informaci. Podobně sporné je tvrzení: „K výzkumu jsem nevyužila obsahové analýzy jako kvantitativní metody, protože samotná obsahová analýza může představovat jen sledování četnosti výskytu zmínek o RP v jednotlivých OP. Z hlediska pochopení problematiky je však důležité jít dál a ptát se v jakém kontextu a s jakým významem jsou tyto termíny užívány“ (str. 53). Obsahová analýza není jen o sledování četnosti výskytu zkoumaných jevů, ale i o jejich interpretaci a zasazování do kontextu.

Pokud jde o prezentované analýzy, musím konstatovat, že v případě analýzy dokumentů OP autorka zúžila interpretaci rovných příležitostí vesměs jen na rovné

příležitosti žen a mužů. Nevyužila tak vlastní definici genderové rovnosti, která koncept gender chápe širěji a je více v souladu s tím, jak je v současnosti teoretizován. Z tohoto pohledu se mi jeví jako problematický závěr: „Na základě provedené analýzy jsem došla k závěru, že RP jsou ve všech OP a jejich dílčích členících kapitolách chápány v širokém slova smyslu“ (str. 65). Bylo by lepší zároveň zmínit, že „v širším slova smyslu“ neznamena ve smyslu genderové rovnosti, ale naopak ve smyslu, který od genderové perspektivy pozornost odvádí. To ostatně autorka činí v závěru. I tak ale tato část nabízí důležité informace o uchopení problematiky rovných příležitostí v rámci OP.

Analýza rozhovorů je standardní, ale neuškodilo by jí větší provazování s teoretickou částí a s feministickými teoriemi obecně. Místy je také spíše popisná, nicméně přináší zajímavá zjištění, která se sice dala očekávat (např. neškolení v RP), ale dosud nebyla podložena žádným výzkumem.

Jak už jsem zmínil, text se rodil relativně dlouho a prošel mnoha revizemi. To na jedné straně ukazuje vůli dotáhnout projekt do konce, ale zároveň také jistou tendenci odkládat jeho dokončení. Han však osvědčila schopnost překonat úskalí kombinovaného studia a s poznámkami vedoucího práce se průběžně vyrovnávala. Jako vedoucí práce jsem s konečným výsledkem spokojen a navrhuji proto hodnocení velmi dobře.

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.

3.10.2009

Vedoucí práce